

ניצן חורש. "אופנה לא עושה לי את זה. סטייל עושה לי את זה. זה שהדברים שאני לובש הם פתאום באופנה זה דק ממרד"

ליאורה שוסטר
צילום: יניב אדרי
סגנון: פל שירי

בוני לונדון

נראה כמו חבר להקה בריטי מהסיקסטיז. לובש (כמעט) רק יד שנייה. מסתפר בעצמו. נלחם בגירוש עובדים זרים. מוציא דיסק חדש ובוטט עם להקתו אלקטרה. ניצן חורש מציג: הרוקר התל-אביבי, גרסת קיץ 2010

יש בניצן חורש פרדוקס שבולט לעין כבר מהדקות הראשונות של השיחה איתו. מצד אחד, הלוק שלו - התספורת ברוח שנות ה-60, הרוחן הקיצוני, הסטייל המעולה והאאוטפיטים המדויקים - הכל ביחד יוצר דמות של רוקר בריטי שאיכשהו התגלגל מלונדון לחום הבלתי נסבל של תל-אביב, ומעורר בכ חשק מייד לראות אותו: "בנאדם, מה לעזאזל אתה עושה פה?". מצד שני - חורש הוא אחד האנשים הפוליטיים ביותר שתמצאו, שהכל מטריד אותו, שלא לומר מטריף אותו - מגירוש עובדים זרים ועד העסקת ילדים במזרח, מתרבות הריאליטי ועד המגדלים המכוערים שהורסים את תל-אביב. מצד שלישי, המוזיקה של הלהקה של חורש, אלקטרה, היא אחד הדברים הכי מזויזתחת שתוכלו לשמוע הקיץ. או במילים שלו: "המוזיקה שלנו היא פאמפינג ושמחה ומסיבתית, זו מוזיקה של פאן שרוקדים אותה. זו הדרך שלנו להתמודד עם דברים, לא בשירי דיכאון או דברים מהורהרים".

איך כל זה עובד ביחד? לא ברור. מה שכן ברור הוא שאחרי שבע שנות פעילות (ועם הפסקות באמצע), אלקטרה מוציאים כעת את אלבומם הראשון, "HEARTBREAKS FOR FOOLS", המרענן כערק אשכוליות באמצע יולי ("יצא לי לשמוע אותו פעם ראשונה לפני יומיים ואמרתי 'וואי, תקליט טוב'"). מגחך חורש. אלקטרה, המונה בנוסף לחורש (הסולן והגיטריסט) את דורון פרחי (בס) ובוטט וולף (תופים), היא להקה ששרה באנגלית ואחת מלהקות

"בתור טינאייג'ר, היה בסטייל שלי גם עניין של התרסה ועמדת נגד מול הסביבה. בואי נאמר שלא כולם בתיכון הבינו למה מסתובב במסדרונות בחור עם לוק של מוד משנות השישים עם עניבה"

"מבחינתי, לקנות בגדים יקרים זה ממש שחיתות. אני לא מצליח להבין את זה. אני לא אוציא על חולצה 400 שקל, זה נראה לי מופרך לחלוטין. בהכללה גסה, אנשים שקונים בגדים יקרים הם אנשים בלי טעם טוב במיוחד"

ההופעות הפעילות ביותר בארץ. חורש עצמו מכבב בהופעות על תקן הסולן הכריזמטי/חתיך, אף שהוא כמובן ייחדר מהתיאור הזה, כמו גם מאזכור של אקסיות כטינקרבל ושרון קנטור. חורש, 33, פעיל בזירה המוזיקלית כבר לא מעט שנים. הוא מתפרנס מעבודתו ככותב ועורך (עד לאחרונה עבד כעורך באתר האינטרנט וואלה), ומדג'ה בשלל מקומות בעיר. לרגל יציאת האלבום ומינויו הבלתי רשמי כנציג האלטרנטיבה והסטייל התל-אביבי, התכנסנו כדי לדבר על מוזיקה, אופנה ומה שביניהם.

סקס, סמים ורוקנרול

"אני בעד סקס, אני לא מעשן סמים, ורוקנרול זה החיים שלי."

"כוכב נולד"

"לא ראיתי את זה אף פעם. אני לא מאמין בכוכבות, ותעשייה שמייצרת כוכבי אינסטנט לא מעניינת אותי בשום צורה. זה הפוך לגמרי ממה שאני מאמין בו לגבי איך שאמנות ומוזיקה צריכה להתפתח. כל הריאליטי הזה נראה לי כמו התעללות באנשים אומללים שלא מבינים מה הם עושים לעצמם. בכלל, אני לא כל כך רואה טלוויזיה. יש לי מכשיר, אבל הוא לא מחובר לכלום. גם החדשות הולכות ונהיות משהו שמייצר מין פטריטיות מאוסה כזאת. הכל מרגיש לי כמו איזו הפסקת פרסומות אחת גדולה."

אנגלית

"אנחנו שרים באנגלית כי זה מה שבא לנו לעשות. המבטא שלי בריטי כשאני שר? אני לא משוכנע בזה. כנראה שמעתי הרבה מצעד הפזמונים ברשת ג' כשהייתי ילד, מקום ראשון: בריטניה. הייתי מין ילד מוזיקה, מאוד אובססיבי בצריכת מוזיקה, והרוב היה באנגלית."

רוקפור

"ברוך בן יצחק מרוקפור הפיק את האלבום שלנו. הוא גם חבר טוב והוא פאקינג גאון. בכלל, רוקפור תמיד מאוד האמינו בנו, גם כשאנחנו פחות האמנו בעצמנו."

השפעות מוזיקליות

"מאז שהייתי ילד ועד היום - דוראן דוראן, הקארז, גרי ניומן, הקיור, הסמיטס, הראמונו, ג'וני סאנדרס, טלוויז'ן, הקלאש, הקינגס, הרולינג סטונז שזו באמת השפעה מכרעת, הרבה גאראז' רוק אמריקאי, המון קאנטרי, פיפטיז אמריקאי מאזורי אלביס, מוזיקה ג'מייקנית וסקא, הרבה בלוז משנות ה-20 וה-30 וכל מיני דברים אלקטרוניים."

תספורת

"אני מסתפר לבד מול המראה באמבטיה. אני מניח שבמקור זה הושפע מהתספורת שהייתה לפול וולר מלהקת הג'אם בתחילת הדרך שלו. יצא איזה קשקוש."

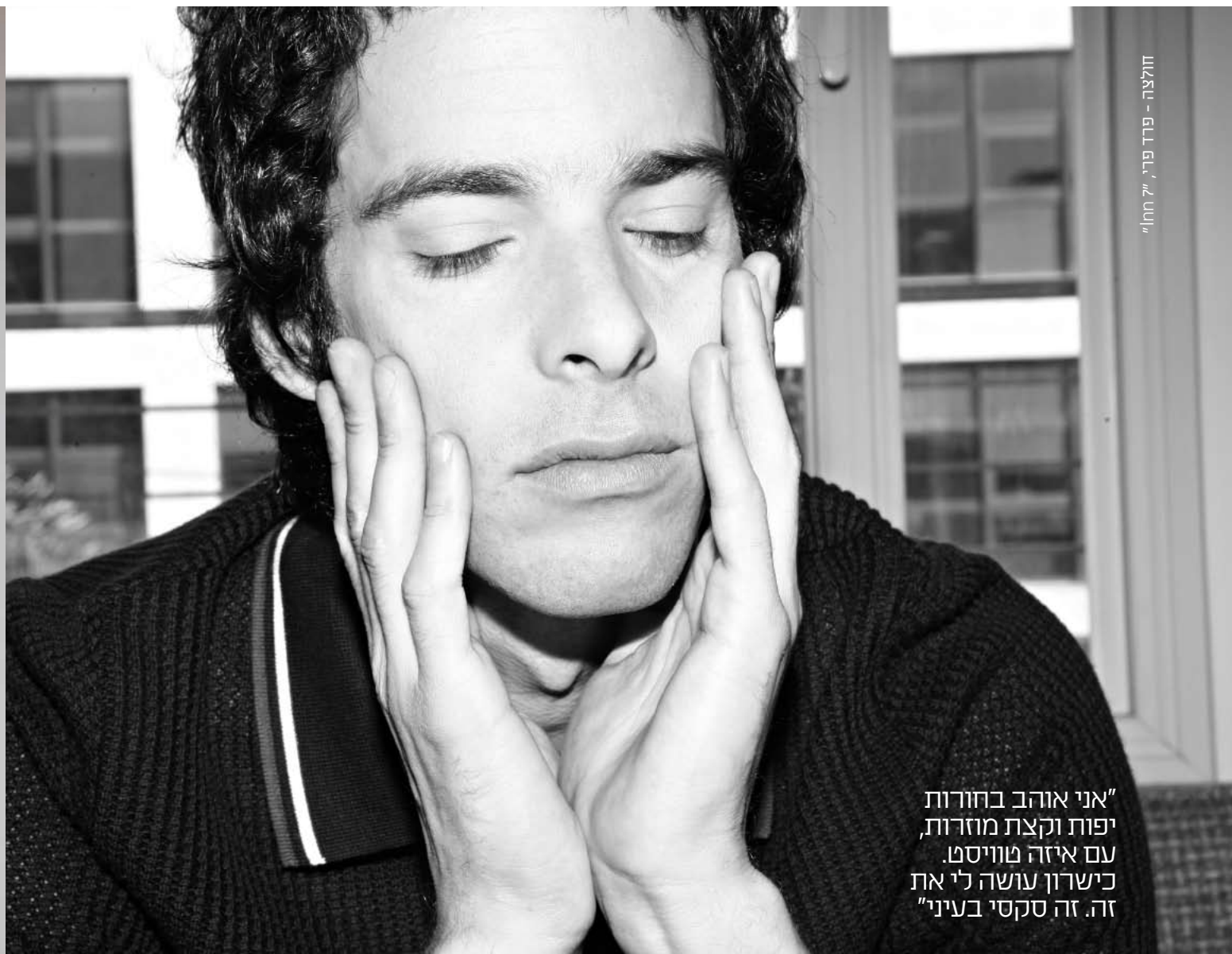
רוזן

"לא יודע, זה לא מטריד אותי. מעולם לא הייתי בדיאטה ואני לא יודע מה זה בכלל."

מוזיקה ואופנה

"בשבילי החיבור בין מוזיקה וסגנון לבוש תמיד היה שם, באופן ברור. בתור ילד, כשאתה מתרשם מאיזו להקה, אתה רוצה להיות כמו הגיבורים שלך: איך הם מחזיקים את הגיטרות! ותראה איזה ז'קט יש להם!". בתור טינאייג'ר, היה בסטייל שלי גם עניין של התרסה ועמדת נגד מול הסביבה - בדיוק כמו התכנים של המוזיקה

"אני אוהב בחורות יפות וקצת מוזרות, עם איזה טוויסט. כישרון עושה לי את זה. זה סקסי בעיני"

"לפני שלוש שנים ערסים היו צועקים לנו ברחוב על הלבוש שלנו. היום אותם טיפוסים בדיוק עוצרים אותי ואומרים בהתלהבות: 'אחי, מאיפה הבאת את הסקיני הזה? אין כזה בקסטרו!'"

שאהבתי. בואי נאמר שלא כולם בתיכון הבינו למה מסתובב במסדרונות בחור עם לוק של מוד משנות השישים עם עניבה. ואני שמחתי בזה כמוכן".

סגנון לבוש

"אופנה לא עושה לי את זה. סטייל עושה לי את זה. זה שהדברים שאני לובש הם פתאום באופנה זה רק מטרד. ההשפעות הן בדיוק כמו ההשפעות המוזיקליות שלי: בעיקר אופנת סיקסטיו, שזה דברים צרים, יחסית מחויטים, קווים נקיים, פשוטים ומחודדים, כל מיני גזרות ישנות. אני שונא גזרות חדשות של גברים. אני מתחבר גם לסטייל של המודרן ג'אז משנות ה-40, של הרוקבילי האמריקאי משנות ה-50, וגם לסטייל של להקות רוק ניו יורקיות מתחילת שנות האלפיים. אני מאוד ספציפי בבגדים שלי, קשה מאוד להביא לי בגדים במתנה".

וינטג'

"רוב הדברים שאני קונה הם וינטג' ויד שנייה. נדיר מאוד שאני קונה משהו חדש. טי שירטס, למשל, אני קונה כמעט רק יד שנייה - בעיקר חולצות אמריקאיות מהאיטיו, שהיו להן גזרות מושלמות. פעם פשוט היו עיצובים יותר מגניבים

וטקסטורות יותר מגניבות. הגזרות פעם היו הרבה יותר לטעמי. צרות, תפורות טוב. אני ישר מבחין בזה כשאני לובש בגד חדש: זה לא באמת טייט והבד דק מדי. אני קצת אולד סקול בדברים האלה".

חליפות

"אני אוהב חליפות. ברור שאני אשמח פעם לשים איזה סכום על חליפה שהיא טיילור מייד ממש".

שופינג

"רוב המלתחה שלי היא מחור'ל, בדרך כלל משווקים, ומאי.ביי. הבגדים שלי הם בעיקר מלונדון כי הייתי שם הכי הרבה, אבל בניו יורק יש בגדי יד שנייה יותר שווים. בתל-אביב אני קונה ב'אהבה לשנייה', בשוק הפשפשים ובחנויות של ויצו. אני אוהב לנבור בג'אנק. זה דבר שאני אוהב בשופינג: למצוא מציאות. יש את האפקט הזה במידת מה גם כשאתה נובר באי.ביי".

כיכר המדינה

"מבחינתי, לקנות בגדים יקרים זה ממש שחיתות. אני לא מצליח להבין את זה. אני לא אוציא על חולצה 400 שקל, זה נראה לי מופרך לחלוטין.

אבל טשן הצילומים הזה נתן לי הזדמנות ראשונה להתנסות בשחיתות כזו. לקח לי המון זמן לאתר מבין הבגדים שטל הסטייליסטית השיגה בעמל רב, משהו שגם היה נראה לי לעניין. כיכר המדינה זה עולם מופרך, בועת כסף כזאת, וגם אין שם באמת סטייל מגניב. רוב האנשים שקונים בגדים יקרים הם אנשים בלי טעם טוב במיוחד, פשוט הכסף שלהם נותן להם אפשרות להתלבש ביוקר. זה לא פתאום יהפוך אותם לאנשים עם סטייל. אני יכול למצוא מעיל עור מגניב ב-50 שקל שייראה יותר טוב מהמעילים של כיכר המדינה".

אייקון סטייל

"פול וולר מהג'אם, מארק בולן, הסולן של טי רקס, ניק רודס, הקלידן של דוראן דוראן, ורוד סטיוארט בסבנטיו".

פריטים אוהבים

"המגפיים שהצטלמתי איתם. קניתי אותם באי.ביי, והם הגיעו מחנות בלאס וגאס. אלו 50 הדולרים הכי טובים שהשקעתי בחיי. וגם ו'קט חליפה כחול נייבי עם פסים, מבד מעולה, שקניתי בחנות צדקה בלונדון כבר לפני איזה שמונה שנים, חייטתי לו את הצורה, והוא משמש אותי עד היום".

בחיים לא אלבש

"גייקי. כי הם באמת סמל מובהק וחזירי לניצול בתעשיית הבגדים. אני לא מלאך ולא רוצה להתחסד, אבל אני משתדל לעשות את המעט הסביר".

תגובות ברחוב

"לפני שלוש שנים ערסים היו צועקים לנו ברחוב על הלבוש שלנו. היום אותם טיפוסים בדיוק עוצרים אותי ואומרים בהתלהבות: 'אחי, מאיפה הבאת את הסקיני הזה? אין כזה בקסטרו!'"

לונדון

"עברתי ללונדון בגיל 29 וחייתי שם שנה וחצי. יש לי הרבה חברים שם והופענו שם, וזה כמו בית שני בשבילי. ברור שהיא השראה, זו העיר שאני הכי מושפע ממנה מוזיקלית ויש בה הכי הרבה מוזיקה טובה בעולם. ברור שזו עיר שמפוצצת בסטייל, אפילו יותר מדי. הכל מאוד מאוד טרנדי, ויש שם גדודים של היפסטרים שנראים אותו דבר ומשנים את הלוק שלהם כל שנה. אני בטח גם אחזור לשם. כרגע טוב לי ונוח לי וחשוב לי להיות פה. לונדון היא עיר פסיכית ולא נורמלית מבחינת הכסף ועלות המחיה שלה. מאוד קשה ללהקות לתפקד

שם. נוח לנו להיות פה, ומכאן לצאת החוצה. כמוכן שננסה להוציא תקליט גם בחור'ל, ונעשה הופעות וטורים בחור'ל. יש כל מיני כיוונים כבר ונראה איך זה יקרה. זה המון עניין של מזל".

תל-אביב

"עיר מאוד מגניבה. אני אוהב את תל-אביב כי זה הבית שלי. למרות זאת, תמיד יש לי פנטזיה לעבור לגור בבית באיזה כפר. רוב החיים שלי בתל-אביב גרתי בבית עם גינה. נורא חסר לי להשקות עצים, אני אוהב את זה. האורבניות טיפה קשה לי. זה לא שאני אורבני במאה אחוז".

די.ג'יי

"זה הפך בשנים האחרונות למשהו שאני יותר ויותר עושה, ואני אוהב את זה. זה בית ספר למוזיקה מבחינתי".

עובדים זרים

"אני רגיש לזה, כי זה קרוב לביתי. אני גר על התפר בין העיר הלבנה של תל-אביב לעיר השחורה, את רואה מהחלון את התחנה המרכזית. הם שכנים שלי, וזה נראה לי מטורף על כל הראש הציד מכשפות הזה. השיח הזה כל כך מלא

בשקרים וסילופים. אנחנו צריכים לצאת מתחושת הנרדפות הזו, ולהבין שאנחנו גם ארונים, ולהתנהג עם יותר חמלה ויותר הבנה לאחר. לראות בהם איזה סרטן זר שמביא מחלות זה מטורף, וזה רק מעיד על עצמנו ועל המקום הבעייתי שישראל נמצאת בו היום. אנחנו חייבים להבין שאנחנו חיים בעולם שבו לא כולם אנטישמים ולא כולם רוצים ברעתנו ולא כולם באים לנגנוב לנו את העבודה. אם אנשים טיפה יותר אינטליגנטיים היו מנהלים פה את העניינים, אז הדברים היו נראים טיפה אחרת".

מעריצות

"למה בחורים שבאים להופעות של אלקטרה נחשבים לאנשים שאוהבים את המוזיקה שלנו, ובחורות נחשבות למעריצות? זה סקסיום קצת מיושן. יש בחורות בהופעות שלנו. לפעמים הן באות לדבר איתי אחרי הופעה, אבל לא פחות גם בנים באים להגיד שהייתה אחלה הופעה".

האשה המושלמת

"אני אוהב בחורות יפות וקצת מוזרות, עם איזה טוויסט. כישרון עושה לי את זה. זה סקסי בעיני".